

Τὰ τυωγραφικὰ λάθη.

Κάποιος ἐκδότης "Αγγλὸς ἀπεφάσισε ποτὲ νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τοῦλάχιστον βιβλίον ἄνευ τυπογραφικῶν σφαλμάτων. Πρὸς τοῦτο ἐπέστησε ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν διορθωτῶν του, οἵτινες καὶ ἐν τέλει ἐβεβαίωσαν αὐτὸν ὅτι δὲν εἶχε μείνῃ πλέον οὐδὲν λάθος. Μὴ ἀρκούμενος εἰς τοῦτο ὁ ἐκδότης ἔτεμψε τὰ τυπογραφικὰ δοκίμια εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ ἄλλους μεγάλους ἐκδοτικοὺς οἴκους προσφέρων ἐκτάκτους χρηματικὰς ἀμοιβὰς διὰ πᾶν τυπογραφικὸν σφάλμα, ὅπερ ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ. Ὅντως δὲ ἀνεκαλύφθησαν μερικά τοιαῦτα καὶ ἀφοῦ ἔδωκε νέαν εὐκαιρίαν εἰς πάντα βουλόμενον νὰ προσπαθῇ ὅπως ἀνακαλύψῃ τὰ τυχὸν παραλειφθέντα λάθη, συνετέθησαν αἱ τυπογραφικαὶ πλάκες, ἐτυπώθη δὲ τὸ βιβλίον, ἐδέθη πολυτελῶς καὶ ἐπωλήθη ὡς ἀπολύτως τέλειον καὶ μοναδικὸν ὑπὸ ἐποψίν ἑλλείψας τυπογραφικῶν λαθῶν. Οὕτω τοῦλάχιστον ἐπιστεῦετο ἐπὶ τινα χρόνον ὅτε μετὰ ἀπόδοον ὁκτῶ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του, μίᾳ ἐπιστολῇ ἐρίστα τὴν προσοχὴν τοῦ ἐκδότου ἐπὶ σφαλμάτων τινος ἐν ὠρισμένῃ σειρᾷ καὶ σελίδι. Βραδύτερον ἀνηγγέλθη δεύτερον λάθος καὶ προτὸ νὰ παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἔτος εἶχον ἀνακαλυφθῇ τέσσαρα ἢ πέντε τυπογραφικὰ σφάλματα. Ταῦτα γράφει ἡ «Ἐθνικὴ Ἐπιθεώρησις» τοῦ Λονδίνου, ὅπως ἀποδείξῃ πόσον δύσκολον εἶνε νὰ τυπωθῇ βιβλίον ἄνευ τυπογραφικῶν σφαλμάτων καὶ πόσον ἐπομένως εἶνε δυσκολώτερον νὰ τυπωθῇ ἄνευ τοιούτων ἐφημερίδας, ἢ ἐκδόσεως τῆς ὁποίας πολλάκις γίνεται μετὰ ἰλιγγιώδους ταχύτητος. Λέγεται ὅτι οἱ «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου δὲν ἔχουσι τυπογραφικὰ λάθη, ἀλλὰ τίς ἔχει τὴν ὑπομονὴν νὰ ἐρευνήσῃ τὸν ὕψαινον τῆς καθημερινῆς ὕλης τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ὅπως πράγματι βεβαιωθῇ περὶ τοῦ ἀληθοῦς τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου; Βιβλικάι τινες ἐταιρίαι προσφέρουσι χρηματικὰς ἀμοιβὰς εἰς ὅτινα ἀνακαλύψῃ τυπογραφικὰ σφάλματα εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν γενομένας ἐκδόσεις τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο φαίνεται μάλλον ὡς ρεκλάμα παρά ὡς ἀπόδειξις τῆς πεποιθήσεως περὶ τῆς τελείας ἀπαλλαγῆς τοῦ κειμένου ἐκ τυπογραφικῶν σφαλμάτων.

* *

Μουσεῖον τοῦ Λόγου καὶ τῶν Κινήσεων.

Ἡ ἀνθρωπότης κινδυνεύει νὰ μεταδληθῇ εἰς ἐν τεράστιον μουσεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ὑπάρχῃ θεοὶς παρά διὰ τὰς νεκρὰς ἐποχάς. Ὑπάρχουν μουσεῖα χιλιάδες διαφόρων εἰδῶν. Μουσεῖα γλυπτικῶν ἀρχαιοτήτων, μουσεῖα εἰκόνων, μουσεῖα σκευῶν καὶ ἐπίπλων παρελθουσῶν γενεῶν, παλαιῶν βιβλίων, παλαιῶν ἱατρικῶν ἐργαλείων, ταπήτων, θαντελλῶν, ἐνδυμάτων καὶ ἀντικειμένων ἀνηκόντων εἰς μεγάλους ἀνδρας καὶ χίλια ἄλλα.. Ἡδὲ, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ Πλαίν-Μονώ εἰς τὸ Παρίσι ἀπεφάσισε τὴν ἴδρυσιν ἐνὸς μουσεῖου πρῶρισμένου νὰ δεικνύῃ τὰς φωνὰς τῶν σπουδαίων ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀναπαράστασιν τῶν σπουδαίων ἱστορικῶν γεγονότων, ὅπως γνωρίζουν αἱ μέλλουσαι ἐποχαὶ τί εἴμεθα ἡμεῖς. Τὸ Μουσεῖον αὐτὸ θὰ περιέχει ἐννοεῖται πλάκας φωνογράφου καὶ ταινίας κινηματογραφικὰς "Ἐν εἶδος τοιούτου μουσεῖου ὑπάρχει ἤδη εἰς τὴν Αὐστρίαν εἶνε δὲ ἐπιστημονικώτερον. Ἡ Αὐστριακὴ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ πολλῶν ἡδὲ ἐτῶν ἔχει συναθροίσει δι' ἐνὸς φωνογράφου ἐπίτηδες δι' αὐτὴν κατασκευασθέντος ἑλὰς τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς. Ἐχει πολεμικὰ ἄσματα τῶν ἀγρίων τῆς Νέας Γουινέας, παιδικὰ τραγούδια τῶν Ἑσκιμῶν, διαλέκτους ὧν τῶν χωρῶν ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς μέχρι τῆς Κινεζικῆς. Τὸ ἱδρυθησόμενον ὅμως Μουσεῖον τοῦ

Πλαίν-Μονώ θὰ ἔχῃ γενικώτερον ἐνδιαφέρον διότι θὰ διατηρῇ τὰς φωνὰς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ θὰ εἶνε ἡ ζωντανὴ τῆς ἐποχῆς μίας ἱστορία.

* *

Αἱ θεωρίαι τοῦ Νίτσε.

Ὁ Νίτσε, ὁ θεωρούμενος μέχρι τινὸς πρωτότυπος εἰς τὰς θεωρίας του περὶ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρωπίνης κοινωνίας, ἀποδεικνύεται σήμερον ὅτι δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο παρά νὰ ἀντιγράψῃ τὸν Γάλλον διπλωματὴν καὶ φιλόσοφον κοίμητα Κομπινώ.

"Ὅλαι αἱ ἰδέαι τοῦ Κομπινώ διὰ τὴν ἀνισότητα τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν, διὰ τὴν ὑπαρξίν τῶν ἀνωτέρων καὶ διευθυνουσῶν τάξεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κυριαρχοῦν ἐπὶ τῶν ἄλλων, διὰ τὸ δικαίωμα τῆς συντηρήσεως καὶ διὰ τὸ ἀβάσιμον τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν εὐρίσκονται ὅλαι εἰς τὰ ἔργα τοῦ Φρειδερίκου Νίτσε, τοῦλάχιστον εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶνε μεταγενέστερα τῆς διακοπῆς πάσης σχέσεως μετὰ τὸν Βάγνερ, ὅστις ἐπίσης εἶχε μεγάλως ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὰ συγγράμματα τοῦ Γάλλου διπλωμάτου.

Βεβαίως ὁ τύπος δὲν εἶνε ὁ αὐτός, αἱ δὲ θεωρίαι τὰς ὁποίας ὁ Κομπινώ μετὰ τόσης συνθετικότητος ἀπεκάλυψεν ἀναφαίνονται εἰς τὸν Νίτσε ὑπὸ τὴν μορφήν ἀποστροφῶν, ἐπικλήσεων καὶ λυρικῶν ἐξάρσεων.

* *

Τὰ ἑπτὰ νεώτερα θαύματα.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ Σικάγου «Ὁ Ἡλεκτρισμὸς» ἔθεσεν εἰς διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν ἀναγνώστων τῆς τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν :

«Ποῖα τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ νεωτέρου κόσμου;»

Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς μᾶς παρέδωκαν ὅτι τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ παλαιοῦ κόσμου ἦσαν :

- 1) Ὁ τάφος τοῦ Μαισώλου ἐν Ἀλικαρνασσῇ.
- 2) Ἡ Πυραμὶς τοῦ Χέπος ἐν Αἰγύπτῳ.
- 3) Ὁ Φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας.
- 4) Ὁ Κολοσσὸς τῆς Ρόδου.
- 5) Οἱ κρεμαστοὶ κῆποι τῆς Βαβυλώνης.
- 6) Τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ.
- 7) Ὁ ναὸς τῆς Ἀφροδίτης ἐν Ἐφέσῳ.

Αὐτὰ ἦσαν θαύματα τεχνικά, διότι οὔτε οἱ Ἕλληνες, οὔτε οἱ Αἰγύπτιοι, οὔτε οἱ Βαβυλώνιοι ἐφάντασθησαν τὴν ἐπιστήμην, ἥτις ἐκυρίευσεν τὸν κόσμον μετ' αὐτοὺς.

Πολλοὶ ἐπιστήμονες ἔστειλαν τὰς ἀπαντήσεις των, αἵτινες ἀπέδωκαν τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα :

- 1) Ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος.
- 2) Τὸ τηλέφωνον.
- 3) Τὸ ἀεροπλάνον.
- 4) Τὸ ράδιον.
- 5) Αἱ ἀντιτοξίναι.
- 6) Ἡ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος ἀνάλυσις.
- 7) Αἱ ἀκτίνες Ρέντγκεν.

Σημειώτεον, ὅτι δὲν κατετάχθησαν μετὰ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων οὔτε ὁ κινηματογράφος, οὔτε ὁ φωνογράφος. Ἐλαβον ὅμως ἀμφότεροι ἰκανὰς ψήφους.

* *

Ὁ Μωαβζάκ.

Ἀνευρέθη ἐπιστολὴ τοῦ διασήμεου Γάλλου γελοιογράφου καὶ ζωγράφου Γκαθαρνί, τοῦ ἀληθινότητος συνεργάτου τοῦ γελοιογραφικοῦ περιοδικοῦ τῶν Παρισίων «Σαριόαρι» (Θόρυβος), ἐν τῇ ὁποίᾳ γράφει περὶ τοῦ φίλου του Μπαλζάκ, τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου.

Ὁ Μπαλζάκ ἦτο παράδοξος ἄνθρωπος, εὖπιστος, ἀπλός, ἀνευ πολλῶν γνώσεων, ἀκάθαρτος, πάντοτε ἀπλutos, φέρων ἀστείου στήματος ἄσπρα γελέκα καὶ πύλους κτίστου· τρώγων ὡς χοῖρος, ἐκοιμᾶτο. Τὸ μεσονύκτιον ἠγεῖρετο τῆς κλίνης του καὶ ἤρχιζε γράφειν. Ἐπὶ δύο ὥρας, ἄφ' οὗ ἐλάμβανε δύο ἢ τρεῖς καφέδες, ἐπαίει μᾶλλον· δὲν ἔγραφεν. Ἄλλ' ἐπειτα ἔγραφε ταχέως, ὡς νὰ καταλαμῶνεντο ὑπὸ ἐμπνεύσεως.

★ ★

Εἰσωράξεις θεατρικαί.

Ἐν Παρισίοις ὑπάρχουν ἑκατὸν εἴκοσι καὶ τρία (ἀρ. 123) θέατρα καὶ κινηματογράφοι, Μουσεῖα καὶ ἐκθέσεις, συναυλῖαι, καφωδεῖα, Ἰππόδρομοι καὶ 7 ἐπίσημοι χοροί. Ἐκ τῶν τεσσάρων μεγάλων ἐπισήμων θεάτρων τὰ ὅποια εἰσέπραξαν ἐν συνόλῳ κατὰ τὸ 1912 10,003,595 καὶ λεπτὰ 25, ἡ μὲν Ὁπερα εἰσέπραξε 3,266,728. ἡ Ὁπερα-Κωμικ, 3,116,458 ἡ Γαλλικὴ Κωμωδία 2,614,479, καὶ τὸ Ὠδεῖον 1,005,749 φρ. Τὰ κυρίως θέατρα τὰ ἀνερχόμενα εἰς 41 εἰσέπραξαν ἐν ὅλῳ 24,0077,389 φρ. Ὑπὲρ τὸ ἑκατομύριον εἰσέπραξαν τὸ Βαριετέ, τὸ Βωδεῖλ, τῆς Σάρας Μπερνάρ, τὸ Πόρτ-Σαιν-Μαρτέν, τὸ Παλαί-Ρουαγιάλ, τὸ Ζυμνάζ, τὸ Γκαϊτέ, τὸ Σατελέ, καὶ τὸ Ἀπολλό. Τὴν μικροτέραν εἰσπραξιν ἔκαμε τὸ θέατρον «Ἱπεριάλ» μὲ 107,384 φράγκα.

Ἐπονται 20 κινηματογράφοι μὲ γενικὴν εἰσπραξιν 6,841,586. Περί τὸ ἑκατομύριον ἔφθασε μόνον ὁ κινηματογράφος τοῦ ἱπποδروμίου. Τὰ εἰδικὰ μουσεῖα καὶ αἱ ἐκθέσεις 1,307,656 φρ.

Αἱ συναυλῖαι, τὰ θεατρίδια, τὰ καφωδεῖα εἰσέπραξαν 9,458,570 φράγκα.

Τὰ 9 μεγάλα «Μιούζικ - Χώλ» 7,441,010 φρ.

Τὸ «Φολί-Μπερζέρ» εἰσέπραξε 1,912,000 φρ. τὰ Ὀλύμπια, 1,600,000, ἡ Ἀλάμπρα 1,479,000, τὸ Μουλὲν-Ρούζ, 1,007,000 φρ.

Τὰ ἱπποδρόμια καὶ ἄλλα θεάματα 4,719,000.

Οἱ εἰδικοί χοροὶ 1,106,000 φρ.

Αἱ καλλιτεχνικαὶ συναυλῖαι (Ὠδεῖον, Κολόν καὶ Λαμουρέ) 537,787.

Ἦτοι διὰ τὰ θέατρα καὶ τὰς ἄλλας διασκεδάσεις ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ 1912 μόνον ἐν Παρισίοις τὸ ποσὸν τῶν 65,492,996 δρ.

Δηλαδή τὸ ἥμισυ τοῦ Ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ!

★ ★

Ἡ φιλομουσία τῶν Ἀμερικανῶν

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξοδεύουσι κατ' ἔτος περίπου δολ. ἑξακόσια ἑκατομμύρια χάριν τῆς μουσικῆς καθ' ὅλας τὰς ἐκφάνσεις αὐτῆς. Αὐτὸ ἦτο τὸ συμπέρασμα, ὅπερ ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐν Σαρατόγκα ἐτησίαν συνέλευσιν τῆς ἑνώσεως τῶν Μουσικοδιδασκάλων Νέας Ὑόρκης ὑπὸ τοῦ Ζ. Κ. Φρέουντ ἐκδότου μουσικῶν δημοσιευμάτων. Αἱ ἐτήσιαι δαπάναι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ὁπερα δολ. 8,000,000. Συναυλῖαι παντὸς εἶδους δολ. 30,000,000. Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ δολάρια 55,000,000. Θεατρικαὶ ἐρχήστραι, κωμειδύλλια καὶ κινηματογράφοι δολ. 30,000,000. Στρατιωτικαὶ ὀρχήστραι διαφόρων εἰδῶν δολ. 35,000,000. Ὀδικοί σχοলাὶ καὶ ἰδιωτικοὶ διδασκαλοὶ δολ. 175,000,000. Ἀμερικανοὶ σπουδασταὶ, δαπάναι καὶ σπουδὴ αὐτῶν ἐν τῷ ἑξωτερικῷ δολάρ. 500,000. Μουσικαὶ βιομηχαναὶ δολάρια 230,000,000.

Ἦτοι δαπανᾷ κατ' ἔτος ἡ Ἀμερικὴ διὰ μουσικὴν σχεδὸν τὸ διπλάσιον τοῦ ποσοῦ, ὅπερ δαπανᾷ διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν τῆς.

Εἰς τοὺς ἀγρούς

Τὸ πρῶτον φιλοδωρήμα